

NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

El Senyor Castells enrotlla el Mundo Deportivo en la forma d'una ullera de llarga vista, tanca l'ull dret i amb l'ull lliure usa l'artefacte per a enfocar l'estàtua de Colom. Fa un escombrat cap a l'esquerra fins que divisa l'hotel W on hi pot distingir encara un grup de turistes que prenen refrescos a la terrassa de l'última planta. Això li recorda que fa vint minuts que ha demanat un gintònic i que es mor de set. Segueix el seu recorregut monocular i divisa a uns tres-cents metres de distància un petit iot amb un grup de joves nudistes que es tiren a l'aigua des de la coberta. Gira cent vuitanta graus i, encara a través de la publicació esportiva, veu, a pocs metres d'ell, a la coberta de babord de la tercera planta del creuer Pompeu Fabra, com la seva dona s'està torrant al sol sobre una hamaca de plàstic; la Senyora Carme Riera duu un banyador de cos sencer amb un estampat de margarides; ronca com una morsa tot i que només fa mitja hora que han salpat. Quan la mira, pensa que vertaderament s'assembla molt a una morsa. Per Internet han contractat un pac "tot inclòs" en el creuer Pompeu Fabra per a un viatge de quinze dies pel Mar Roig. Recolzat a la barana, el Senyor Castells, professor de Geografia de secundària, duu una gorra d'estil pescador de color blanc, la cara empastifada de crema solar i unes ulleres tipus policia americà; camisa estampada hawaiana, pantalons bermudes i unes sandàlies de plàstic color crema amb mitjons del Decathlon que li arriben fins al tou de la cama. Se n'adona que s'està començant a marejar per mescla del vaivé del vaixell i la set que li provoquen els més de quaranta graus de temperatura.

Hi ha una desena de cambrers que serveixen combinats estrafolaris a tort i a dret.

Enlloc apareix aquell al què ha demanat el seu gintònic fa una estona. Amb els nervis crispats, s'acosta a un dels empleats de marcat aspecte àrab i li diu: -Fa mitja hora que

he demanat al seu company un gintònic de Beefeater i unes patates Lays...

El cambrer se'l mira, fa que sí amb el cap, recull la comanda en un bloc i es dirigeix a un dels seus camarades en busca de traducció. En un tres i no res, davant els ulls atònits del Senyor Castells assedegat fins a l'extenuació, hi ha reunits cinc cambrers i l'encarregat que discuteixen en àrab sobre la comanda.

Amb tot això, des del pont de comandament situat a pocs metres a la mateixa coberta, se senten uns crits que fan despertar la Senyora Carme. Un tripulant, el mateix que fa un moment cridava com un possés, surt corrent de la sala de comandament, uniformat amb una armilla salvavides de color taronja i un flotador de salvament reglamentaris, i salta per la borda a pocs metres d'on es troba el Senyor Castells, mentre crida: -¡Nos hundimos, sálvese quien pueda!

Un suboficial de coberta que ha provat d'impedir l'incident, seu ara amb cara de circumstàncies a la vora de la Senyora Carme. Quan ella l'interroga, ell li ho aclareix: -Resulta que l'anterior capità, al cel sia, era un convençut defensor de l'ús de la nostra llengua i va fer traduir el llibre d'instruccions del vaixell al català central i a dotze variants dialectals, tot això enviat a revisar a normalització lingüística i destruint després el document original. Tenint en compte que el Pompeu Fabra l'acaba d'adquirir una empresa de Qatar, que la tripulació és majoritàriament saudita, que la nau és de manufactura alemanya i que el capità que ara el mana és extremeny de

naixement, la que tenim liada al pont de comandament és ben grossa,... L'oficial a càrrec ha confós el sonar amb la màquina de cafès, el pilot no troba el canvi de marxes i l'oficial de màquines ha obert les comportes de l'aigua de llast creient que eren les calderes, provocant tot això que el Pompeu Fabra es trobi en perill imminent d'enfonsament.

-I el capità? -pregunta la Senyora Carme-, Doncs el capità és aquest senyor que vostè ha vist saltar per la borda fa un moment -respon ell-.

Mentre l'oficial explicava tot això a la Senyora Carme, un grup de mariners Saudites ha sortit, salvi's qui pugui, del pont de comandament. El passatge de coberta, no triga a embogir i a córrer en totes direccions. Una senyora, que duu als braços un gosset *marca* Terrier, no s'ho pensa dues vegades i salta dins un dels bots de salvament que penja del creuer mentre crida: -Les dones i els gossos primer!

Una altra d'histèrica que duu del bracet un nen petit amb un flotador amb el cap d'en Miki Mouse, no dubta a llençar-lo a l'aigua.

Com a tot naufragi que es preuï, no triga a sortir la banda de música al complet per calmar els ànims; és fàcil veure que es tracta d'una actuació improvisada pels uniformes malgirbats i sense planxar i perquè tots duen posada l'armilla de salvament. A la secció de vents no els costa gaire esquivar les corredisses i seguir tocant el repertori de pasdobles, però les percussions i les cordes ho tenen clarament més difícil, i de tan en quant un d'ells és atropellat per algun passatger desbocat

Mentrestant, el cambrer a qui el Senyor Castells ha demanat el gintònic, s'ha acostat, esquivant la multitud embogida i fent malabarismes amb una plata que conté quatre combinats de diferents colors decorats amb para-sols i tucans de plàstic. El Senyor

Castells, que de seguida se n'adona que cap d'ells és un gintònic i que no hi ha patates a la safata, no sap com prendre la incompetència del servei i, assedegat, perd l'oremus i decideix increpar l'empleat colpejant-lo amb el diari esportiu que duu a les mans mentre crida una llista d'improperis en un molt correcte català amb accent empordanès. El suboficial, que encara jeu a la vora de la Senyora Carme, sentint els insults proferits, dignes del mateix Pompeu Fabra, exclama: -És possible que aquest senyor tingui el nivell C de català?!

Efectivament. El Senyor Castells va participar a un curs de reciclatge per a professors de secundària obtenint el corresponent nivell C de català amb gran esforç. La Senyora Carme aixeca els seus vuitanta quilos de l'hamaca, agafa el marit del braç i com una esperitada, el condueix fins al pont de comandament tot cridant amb orgull infinit: -Deixin passar, desgraciats, que el meu marit té el nivell C!!

El Senyor Castells, que només pensa en el seu gintònic i en seguir reclamant-lo al cambrer que ha quedat mig inconscient al terra, quan entra a la sala l'únic que veu és el moble bar que, com no pot ser d'altra manera, conté ginebra Beefeater, gel i tòniques Schweppes. La Senyora Carme entra triomfant i diu: -Tothom tranquil! Portin les instruccions que el meu marit ho arregla de seguida.

El desenllaç de la història és ben senzill d'explicar. El Pompeu Fabra va acabar al fons del mar davant la platja de Badalona i el Senyor Castells es va prendre el seu gintònic ben fred, això sí, sense patates Lays.